

Evangelí del dimecres de la setmana XVIII de durant l'any: que es faci tal com tu vols

Evangelí i comentari del
dimecres de la setmana XVIII de
durant l'any. “Jesús no li va
tornar contesta”. L'aparent
silenci de Jesús és un estímul
per a la cananea i per als que
contemplen l'escena. És una
l·liçó de fe que ens convida a
confiar en Déu i a perseverar
en el diàleg amb ell.

Evangelí (Mt 15, 21-28)

Jesús se'n va anar d'allí i es retirà a la regió de Tir i Sidó. Una dona cananea, que era d'aquell territori, vingué a trobar-lo i es posà a cridar:

—Senyor, Fill de David, tingues pietat de mi! La meva filla està endimoniada i sofreix molt.

Jesús no li va tornar contesta. Els seus deixebles es van acostar i li demanaven:

—Fes-la marxar: no fa més que cridar darrere nostre.

Jesús els digué:

—Únicament he estat enviat a les ovelles perdudes de la casa d'Israel.

Però la dona vingué a prosternar-se davant d'ell i li deia:

—Senyor, ajuda'm!

Jesús contestà:

—No està bé de prendre el pa dels fills i tirar-lo als gossets.

Ella digué:

—És veritat, Senyor, però també els gossets mengen les engrunes que cauen de la taula dels seus amos.

Llavors Jesús li respongué:

—Dona, és gran la teva fe. Que es faci tal com tu vols.

I des d'aquell mateix moment es posà bona la seva filla.

.....

Comentari

Els mestres autèntics es mouen pel desig d'arribar al cor de la gent i són capaços de veure més enllà i més al fons. Un mestre de debò no es conforma a repetir les lliçons i exigir que es recitin de memòria. Per als

deixebles que té davant, és un cercador de camins. Sap també guiar i corregir en aquell camí que ha de seguir cada deixeble com a protagonista. El bon mestre sap que ha d'estimular aquell a qui ajuda perquè faci els seus propis descobriments. Pensa en la persona i, per això, busca exercir la seva tasca i oferir el seu ensenyament en un context ampli: és com una rompuda del terreny, posar les bases, obrir el cor i il·lusionar amb mires àmplies. Jesús ho fa contínuament, amb paraules i obres. Aquesta actitud captava poderosament l'atenció dels qui l'escoltaven, inclosos els mestres falsos i, avui, a nosaltres.

Jesús va venir a salvar tothom, però tenia una missió prioritària: les ovelles perdudes de la casa d'Israel, que tenen un lloc molt especial al seu cor. Són part del poble escollit, al qual s'havien fet tantes promeses i donat tants dons. Israel com a poble,

però, no va ser enterament fidel a la vocació rebuda i, malgrat això, d'una petita resta naixeria l'Església.

Aquesta fe que no vivia part d'Israel havia de ser reviscolada i Jesús ho intenta posant també com a model persones que, no pertanyent al poble escollit, sí que tenen fe. Una fe perseverant i que es manifesta en obres.

Jesús no posa en dubte la dignitat d'Israel. Alhora, deixa clar que és la fe la que mena al camí de la salvació. No es poden adduir privilegis externs: allà on hi ha fe hi ha vida. En el camí de la santedat, la dona cananea (que estimava sincerament la seva filla i confiava tant en Jesús) va avançar molts israelites. Una de les frases clau del passatge ens ho resumeix: “Dona, és gran la teva fe. Que es faci tal com tu vols”. Així ho expressa Pau: “Trebal·leu amb temor i reverència per obtenir la vostra salvació: és Déu qui, per la seva

benvolença, actua en vosaltres impulsant la vostra voluntat i les vostres accions” (*Fl* 2, 12-13). Déu ens estimula i empeny, però la fe i la caritat s’edifiquen sobre la resposta de cadascú a la crida divina en el dia a dia. En realitat, aconseguirem tot el que desitgem mostrant-ho amb obres.

Juan Luis Caballero // Photo: Jin Qiu - Unsplash

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-ad/gospel/evangelidel-dimecres-de-la-setmana-xviii-de-
durant-lany-que-es-faci-tal-com-tu-vols/](https://dev.opusdei.org/ca-ad/gospel/evangelidel-dimecres-de-la-setmana-xviii-de-durant-lany-que-es-faci-tal-com-tu-vols/)
(16/08/2025)